

ХАНУКА

חנוכה

В знак завершения странствия дальнего,
 В знак окончания невзгод,
 Больше друзей у огня ханукального
 Мы соберем через год.

Сколько пожаров огромных погашено,
 Сколько веков протекло -
 От огонька невеликого нашего
 Нам и донныне светло.

Пусть для других остается загадкою,
 Как мы в убийственной мгле
 Шли и пришли со своею лампадкою
 К жданной, к желанной земле.

Нам не покажется чудом и тайною -
 Иначе быть не должно:
 В нашей лампадке не пламя случайное,
 Чьей-то рукой зажжено.

Дух не угас - и изгнанники дальние
 К отчему дому сошлись.
 Снова горят огоньки ханукальные
 Там, где впервые зажглись.

אות ינתן כי בא קץ לנדודינו,
 אות כי חלפה המצוקה.
 ירב העם שינהר אל אורנו
 עם התקדש חנכה.

רבו שרפות שכבו בדרךנו
 עד תם הזיק האחרון.
 נר זה קטן הו עדין קורן הוא,
 לנו יאיר גם היום.

כל גויי ארץ יתהו ויתמהו
 איך כל דורות ליל-השחור
 עם זה נדד עם נרו, עד הנחהו
 למכורתו לחור.

אין זה דבר-נס או פליאה לא נפתרת -
 זאת גורלנו גזר.
 אור חנכה לא הדליקה נסתרת
 יד המקרה המוזר.

הוא לא כבה - וגולים שהרחיקו
 שבו לבית אבותם.
 שוב נדלקו האורים והבהיקו
 שם, באשר ראשיתם.

Люди высокого духа и пламени,
Люди мечты голубой,
Первыми встав к обновленному знамени,
Светоч прикрыли собой.

В память о них не свеча поминальная
Теплится у алтаря -
Всюду зажглись огоньки ханукальные,
Ярче и ярче горя.

Пламя высокое, чистое, строгое,
Каждому сердцу свети,
Чтобы никто не ошибся дорогою,
Не отклонился с пути.

Чтоб через год к огоньку ханукальному
Больше и больше пришло,
Чтобы и страннику самому дальнему
Стало тепло и светло.

דֹּר רֵאשׁוֹנִים הֵם; חֵלוֹם כָּלוּ תְּכִלַּת
רוּחַ גְּבוּרָה הַכְּנִיפִם.
דָּגַל הַנִּיפּוֹ בְּלֵהֵט תּוֹחֶלֶת,
נֵר גּוֹנְנוּ בְּגוּפֵם.

זְכַר לָהֶם - לֹא פְתִילָה מְהֵבֶהֶת,
מוֹל אֲרוֹן-קֹדֶשׁ תִּרְעַד.
אִשׁ חֲנוּכָה בְּמֵרְחָב מִשְׁתַּלְּהֶבֶת
זֹהַר תְּקָרִין עַדִּי עַד.

אִשׁ מְתַנַּשֵּׂאת לְמָרוֹם, נֹאֲצֶלֶת,
אוֹר לְכֹל נֶפֶשׁ תִּרְעִיף -
אִישׁ בֵּל תֵּאבֵד לוֹ דְּרָכּוֹ הַגּוֹאֲלֶת,
לֹא יִכְזַב הַנְּתִיב.

וּבַעוֹד שָׁנָה, הָאוֹרִים עֵת נִדְלִיקָה,
יִרְבֵּה הָעַם עוֹד יוֹתֵר.
גַּם נִדְחִים יִשְׁאַבוּ, אִם יִרְחִיקוּ,
חֵם וְאוֹרָה מִן הַנֵּר.